

δίκησιν, πρὸς τιμωρίαν τοῦ ἀνθρώπου τούτου, διότι ἦτο ἀνώτερος τῶν συγχρόνων του. Τὸ ἰσοτέφανον ἐκεῖνο ἄστῳ, ἢ κατ' ἐξοχὴν ἐλευθέρᾳ τῆς Ἑλλάδος πόλις, παρεῖχε πολλάκις τὸ θέαμα ἀσεβοῦς μισαλλοδοξίας, ταπεινοῦ φθόνου ἐναντίον παντὸς ἐξέχοντος πολίτου. Δὲν εἶχεν ἐξοστρακίσει τὸν Ἀριστείδην ὡς δίκαιον; διατὶ ἤδη νὰ μὴ καταδικάσῃ εἰς θάνατον τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, ὃν τὸ πανελλήνιον τῶν Δελφῶν χρηστήριον ἀπεκάλεσεν ἀνδρῶν ἀπάντων σοφιώτατον; Οὕτως ἐπραγματοῦτο τότε ἐν Ἀθήναις ἡ ἐλευθερία — διὰ τοῦ ἐξοστρακισμοῦ τοῦ Ἀριστείδου, διὰ τοῦ διωγμοῦ τοῦ Ἀναξαγόρου καὶ ἤδη διὰ τῆς εἰς θάνατον καταδίκης τοῦ Σωκράτους. Μεγάλα ἀληθῶς πρότυπα δύναται νὰ ἐπιδείξῃ ἡ πόλις αὕτη ἀρετῆς, φιλανθρωπίας, δικαιοσύνης. Ἀλλ' ὁ θάνατος τοῦ Σωκράτους ἔσται αἰώνιον στίγμα ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς ἐκείνης εἰκόνης, ἥτις ἐγράφη μὲν διὰ τῆς χειρὸς τῶν Μουσῶν καὶ τῶν Χαρίτων, ἀλλ' ἦν πλέον ἢ ἀπαξ ἐπεσκίασε καὶ ἐμόλυνεν ἡ φθονερὰ πνοὴ τῶν Ἑρινυνων.

(ἔπεται συνέχεια).

ΝΕΟΚΛΗΣ ΚΑΖΑΖΗΣ.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ

ὑπὸ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ.

(συνέχεια).

9. ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΟΜΙΛΟΥΣΑΙ.

α. Χιλιάκις ὑπῆρξα μάρτυς αὐτήκοος καὶ πολλάκις καὶ ἐνεργὸς τοῦ τὴν σήμερον παγκοίνου τούτου φαινομένου, καθ' ὃ ἡ τράπεζα διὰ τοῦ ἐνὸς ποδὸς τὸ ἔδαφος κρούουσα, ἐσυλλάβιζε τὰς ὑπαγορευομένας αὐτῇ λέξεις, καὶ προσέτι καὶ ἀπαντήσεις εἰς ὑποβαλλόμενα αὐτῇ ἐρωτήματα, ἐνίοτε μετ' ἐπιμονῆς, ἥτις ἐφαίνετο ὡς ἐνδεικνύουσα ἐδραϊὰν πεποιθήσιν.

β. Εἰς τὴν οἰκίαν μου ἐν Ἀθήναις, καθήμενος μετὰ τῆς συζύγου μου καὶ ἐμοῦ περὶ τὴν τράπεζαν ὁ φίλος καὶ τότε συνεργάτης μου Ν. Δραγούμης, ἠρώτησεν αὐτὴν περὶ τῆς ἡλικίας γνωστῆς τιнос κυρίας. Ἡ τράπεζα ἐξετέλεσεν ἀριθμὸν τινα κρούσεων, ἀλλ' ὁ κ. Δραγούμης εἶπεν ὅτι δὲν θέλει νὰ πιστεύσῃ τὴν ἀπόκρισιν, καὶ ἀπήτησε τὴν ἐπανάληψιν αὐτῆς. Ἐπανέλαβε δὲ τότε ἡ τράπεζα, ἀλλὰ πολὺ γοργότερον, τὸν αὐτὸν τῶν κρούσεων ἀριθμὸν· ἀλλ' ὁ φίλος μου ὡς προκαλῶν καὶ θέτων αὐτὴν ὑπὸ δοκιμασίαν, διῆσχοντο ὅτι δὲν ἦτον ὀρθὴ ἡ ἀπάντησις, καὶ ἐζήτησεν αὐτὴν καὶ ἐκ τρίτου. Ἡ τράπεζα δ' ἔκρουσε τότε μετὰ μεγίστης ταχύτητος καὶ ὡς ὑπ' ὀργῆς καταληφθεῖσα τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, καὶ τὸ τελευταῖόν της κτύπημα ἦν τόσον βίαιον, ὥστε ὁ εἰς τῶν τριῶν ποδῶν της θραυσθεὶς, ἐσφενδονίσθη μακρὰν· καὶ τοῦτο μοὶ ἐνέβαλε τὴν ἰδέαν, ἣν μετὰ ταῦτα εἶδον ἐπικυρουμένην (Α, 3), ὅτι τὰ μόρια τοῦ ξύλου πρέπει νὰ ἔλαβον ἰσχυρὰν δόνησιν, διότι ἄλλως δὲν ἔβλεπον πῶς μία κρούσις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὅσον ἰσχυρὰ καὶ ἂν ἦν, θὰ κατέλυεν οὕτω πάγιον σκεῦος.

10. ΣΚΕΥΗ ΕΡΜΗΝΕΙΣ ΤΩΝ ΣΤΟΧΑΣΜΩΝ.

Δὲν ἀρκεῖ δὲ νὰ ὁμιλῶσι τὰ σκεύη· ἀλλὰ κατὰ τινα πειράματα φαίνεται ὡς ἂν καὶ ξένα διάνοια ἐνίοτε ὁμιλῇ δι' αὐτῶν. Ἐν Παρίσιος παρευρέθη εἰς ὁμήγουριν περὶ τὰς τραπεζὰς ἀσχολουμένην, ἐν ἣ ἤμην ἄγνωστος. Παρεκάθησα δέ, προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς οἰκοδεσποίνης, εἰς μικρὰν τράπεζαν ἣν κατεῖχε νέα κυρία, ἔχουσα, ὡς μοὶ εἶπον, μεγάλην μεσάζον-

τος δύναμιν. Μοὶ ἐπρότεινε δὲ ἡ κυρία αὕτη νὰ συλλογισθῶ πρόσωπόν τι, ζῶν ἢ νεκρόν, ὃ θὰ ἤρχετο νὰ διαλεχθῇ μετ' ἐμοῦ, καὶ ἵνα ὦ βέβαιος περὶ τῆς ταυτότητος, θὰ μοὶ ἔλεγε κατὰ πρῶτον τὸ ὄνομά του. Συγκατατεθέντος μου δέ, ἤρχισε τάχιστα νὰ κινῆται ἡ τράπεζα, ὃ οὐδὲν μ' ἐξέπληξε, διότι ἦτον ἐλαφρὰ καὶ μικρά, καὶ ἡ ἐλαχίστη πίσις τῶν δακτύλων τῆς γείτονός μου, ὅσον λεπτοὶ καὶ ἂν ἦσαν, ἤρκει ἵνα τὴν κινήσῃ. Εἰς τινα δ' ἀπόστασιν ἡμῶν ἐκάθητο ὁ σύζυγος τῆς συντρόφου μου, καὶ ἔγραφε διὰ χρωστήρος ὅ,τι ἡ ἡμετέρα τράπεζα ὑπηγόρευεν. Ἀλλ' αὕτη μετὰ τινα κρούσματα ἐνίοτε διακοπτόμενα, ἔπαυσεν ἐντελῶς κινουμένη, ὅπερ ἐφάνη δυσαρεστήσαν τὸν κύριον.

— Τὸ πνεῖμα, εἶπε, φαίνεται ἀρνούμενον νὰ εἰπῇ τ' ὄνομά του.

— Πῶς; ἠρώτησα· ἀλλ' ἡ τράπεζα ἐκινεῖτο.

— Ναί, εἶπεν· ἀλλ' ὑπηγόρευσε γράμματα μὴ ἀποτελοῦντα ὄνομα. Ἰδέτε.

Καὶ μοὶ ἔδειξε τὸν χάρτην, ἐφ' οὗ ἦν γεγραμμένον· RALOU. Τοῦτο δὲ ἦν αὐτὸ τὸ ὄνομα, ὃ εἶχον διανοηθῇ, τὸ τῆς πρὸς πατρός μάμμης μου, ἐντελῶς ἄγνωστον καὶ ἀνήκουστον εἰς τοὺς Παρίσιους, ὥστε καὶ ὁ γράψας αὐτὸ ἐνόμισεν ὅτι δὲν ἦτον ὄνομα.

Τὸ ὑποτιθέμενον πνεῦμα ἀληθῶς, ὅτε προσεκλήθη νὰ ὁμιλήσῃ, εἶπε κοινὰς μόνον τόπους καὶ οὐδὲν τὸ χαρακτηριστικόν· ἀλλ' ἐρωτηθὲν ποῦ ἀπεθάνεν, ἐσυλλάβισεν ODES..., καὶ ἀληθῶς ἐν Ὀδησσῷ ἡ μάμμη μου ἀπεβίωσε.

Τὸ χαρτίον, ἐφ' οὗ ὁ κύριος ἔγραψεν, ἔλαβον παρ' αὐτοῦ καὶ τὸ διατηρῶ. Ἀλλ' εἰ καὶ περιέργον καὶ προσοχῆς ἄξιον τὸ φαινόμενον, ἴσως ὅμως δὲν εἶναι καὶ φυσικῆς ἐξηγήσεως ἀνεπίδεκτον. Γνωρίζων ἐγὼ αὐτὸς τὸ ὄνομα ὃ ἔπρεπε νὰ ἐκφέρῃ ἡ τράπεζα, ἡ τόσον ἐλαφρὰ καὶ εὐκίνητος, ἀποκλεισμένην δὲν θεωρῶ τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι δι' ἀκουσίων καὶ ἀσυνειδήτων πιέσεων διηθύονον ἴσως αὐτῆς τὰς κινήσεις.

11. ΣΚΕΥΗ ΜΑΝΤΕΥΟΝΤΑ.

Ἐτι δὲ τούτων καταπληκτικώτερα μοὶ ἐφάνησαν ἄλλα, ἃ ἐπίσης εἶδον, φαινόμενα καὶ καθ' ἃ τὸ τραπέzion ἡ τὸ σκεῦος φαίνεται μετ' ἀνωτέρας, τὴν ἀνθρωπίνην ὑπερακουτικῆς διφαιτικῆς, καὶ αὐτὸ τοῦτο μαντικῆς δυνάμεως προικιζόμενον.

α. Καθ' ἣν ἐσπέραν εἶπον (Α, 3) ὅτι ἦν παρ' ἡμῶν ὁ πρέσβυς τῆς Πρωσίας, ἀστειευόμενος οὗτος, ἠθέλησε νὰ ἐρωτηθῇ ἡ τράπεζα πόσα νομίσματα περιεῖχε τὸ βαλάντιόν του, ὃ ἔλαβεν εἰς χεῖράς του χωρὶς νὰ τὸ ἀνοίξῃ. Καὶ εὖρομεν μὲν τὴν ἀξίωσιν αὐτοῦ ὑπερβολικὴν· ἀλλ' ἡ τράπεζα ἔκρουσεν ἐπτάκις τὸ ἔδαφος, καὶ τὰ νομίσματα μετρηθέντα, εὐρέθησαν ἐπτὰ τὸν ἀριθμὸν.

β. Εἰς συναναστροφὴν ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾗ τινὲς κυρίαὶ ἡσυχολοῦντο περὶ στρεφόμενον σκεῦος, εἰσελθὼν ὁ νῦν καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κ. Κωστής, εἶπεν ὅτι πρὶν ἢ πιστεύσῃ εἰς τῆς τραπεζῆς τὰ τερατουργήματα, θέλει νὰ ὑποβάλῃ αὐτὴν εἰς δοκιμασίαν· καὶ μεταβάς εἰς ἄλλο δωμάτιον, ὅπου ἦν μόνος, ἐπέστρεψε λέγων ὅτι ἔγραψέ τι ἐπὶ χαρτίου, ὃ εἶχεν ἐν τῇ παλάμῃ του, καὶ ἡ τράπεζα, ἐφ' ἣν οὐδ' ἔδηκε τὴν χεῖρα, ἐσυλλάβισε τὴν λέξιν ΚΛΕΩΝ, τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ μου, ὃ τῷ ὄντι εἶχε γράψῃ ὁ κ. Κωστής, εἰ καὶ μικρὰν εἶχε σχέσιν μετ' αὐτοῦ, ὅντος τότε ἔτι εἰς μικρὰν ἡλικίαν, ὥστε οὐδεὶς ἡμῶν εἶχε λόγον νὰ ὑποθέσῃ ὅτι τοῦτο ἔγραψεν.

γ. Ἐν Κηφισίᾳ δέ ποτε τὸ θέρος διερχομενος, ἐχρεώσθην τὴν μουσικὴν τῆς Ἀντιγόνης τοῦ Μενδελσώνος, ἣν εἶχον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ μου ἐν Ἀθήναις, χαρισθεῖσάν μοι ὑπὸ τῆς Κ^ας Θεῖλσ, τῆς γυναικὸς τοῦ πρέσβους τῆς Πρωσίας· ἀλλ' ἀπελθὼν εἰς Ἀθήνας, τὴν ἐζήτησα μάτην ἐπανειλημμένως καὶ δὲν τὴν εὑρον. Τότε, ὁ σύγγαμβρός μου κ. Ἐϊδενστάμ, πρέσβυς τῆς Σουηδίας, μεθ' οὗ συνωκοῦμεν ἐν Κηφισίᾳ, βλέπων τὴν στενοχωρίαν μου, ἐπρότεινε παίζων νὰ ἐρωτήσωμεν τὴν τράπεζαν, ὅπου γελῶντες ἐπράξαμεν. Αὕτη δέ, διὰ τῆς συνήθους αὐτῇ γλώσσης τῶν κρούσεων, ὑπέδειξε τὴν δευτέραν σανίδα τῆς δεξιῆς τῆς θύρας ἱσταμένης βιβλιοθήκης μου. Ἀλλ' ὅτε πάλιν μετέβην εἰς Ἀθήνας, ἐρευνήσας, δὲν εὑρον τὴν μουσικὴν εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν θέσιν, καὶ ἐπανελθὼν εἶπον εἰς τὸν σύγγαμβρόν μου ὅτι τοῦ λοιποῦ ἀρνοῦμαι πᾶσαν πίστιν εἰς τὸν ξύλινόν του προφήτην. Ἀλλὰ μετὰ ἐν ἔτος καὶ ἐπέκεινα, προκειμένου νὰ καθαρισθῶσιν οἱ τοῖχοι τοῦ γραφείου μου, καὶ διὰ τοῦτο μετατεθείσης τῆς βιβλιοθήκης, εὑρον εἰς τὴν δευτέραν σανίδα τοῦ ἀριστεροῦ αὐτῆς διαμερίσματος, ὀπίσω καὶ ὑποκάτω τῶν βιβλίων, τὴν μουσικὴν τοῦ Μενδελσώνος.

δ. Ἐσπέραν τινὰ ἐν Ἀθήναις ἡ σύζυγός μου ἐξῆλθε τῆς αἰθούσης, καὶ καταβᾶσα, ἔστη εἰς μίαν βαθμίδα τῆς κλίμακος, ἥτις ἦν σκοτεινὴ. Ἐρωτηθεῖσα δὲ ἡ τράπεζα εἰς τίνα βαθμίδα ἵστατο, ἐμάντευσεν ὀρθῶς, ὡς εὑρομεν ὅτε ἀνοίξαντες τὴν θύραν, ἐξῆλθομεν εἰς τὴν κλίμακα.

ε. Ἀλλοτε δέ, πάλιν ἐν Ἀθήναις καὶ παρ' ἡμῖν, διὰ τῆς αἰθούσης περιφερομένη ἡ τράπεζα, ἔστη καὶ ἔθηκε τὸν πόδα ἀκριβῶς εἰς ἐν σημεῖον ὑφ' ὃ εἶχε κρύψει μανδύλιον, ἐν ἀγνοίᾳ ὅλων τῶν ἄλλων, εἰς τὸν παρευρισκομένον, ὅστις δὲν εἶχε τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Συμπτώσεις ἴσως πάντα ταῦτα. Ἴσως· ἀλλὰ βεβαίως παράδοξοι διὰ τὴν ἐπιμονὴν αὐτῶν.

12. ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΑΝΤΕΥΟΝΤΕΣ.

α. Ἐπὶ τῆς ἐν Ἀμερικῇ διαμονῆς μου ἔμαθον ὅτι μέγα ἐνδιαφέρον διήγειρεν ἐκεῖ ὁ λεγόμενος Πνευματισμός, οὕτως ὥστε καὶ εἰς θρησκείαν πολλοὶ αὐτὸν ἀνεβίβαζον, οἱ μὲν θέλοντες ν' ἀντικαταστήσωσιν αὐτὸν εἰς τὸν Χριστιανισμόν, οἱ δ' ἐν αὐτῷ νέας βάσεις ζητοῦντες πρὸς ὑποστήριξιν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως. Ἐνίοτε δὲ τὰς συνελεύσεις αὐτῶν ἐπισκεφθεῖς, ἀπῆντησα τὸ πλεῖστον οὐδὲν ἐν αὐταῖς ἢ κενὴν καὶ οὐδὲν ἐρευνῶσαν ἢ ἀποδεικνύουσαν ἀδολοσχίαν. Οὐχ ἥττον πολλὰ ἀκούσας περὶ τῆς πνευματιστικῆς δυνάμεως γυναικὸς τινος ἀρτίως ἐπιδημησάσης εἰς Οὐασινγκτόνα, συγκατετέθη, πρὸς ἀπόπειραν, νὰ ἐπισκεφθῶ αὐτήν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ υἱοῦ μου. Λαβοῦσά με δ' ἐκ τῶν χειρῶν, ἐγγίσασα τὰ γόνατά μου διὰ τῶν γονάτων τῆς, καὶ κλείσασα τοὺς ὀφθαλμούς, ἤρχισεν ὡς ὑπνοβάτης νὰ ὁμιλῇ, φράσεις πομπώδεις, ἀλλ' οὐδὲν ἐχούσας τὸ σπουδαῖον, λέγουσα. Πρὸ πάντων δ' ὥκτειρα τὴν μαντικὴν αὐτῆς τέχνην ὅτε μ' ἐβεβαίωσεν ὅτι μεγάλως ἐνδιαφέρεται δι' ἐμὲ ἐν χώρᾳ μεμακρυσμένη φίλος μου τις χολός, καὶ τὴν διαβεβαίωσιν περὶ τοῦ χολοῦ μου φίλου, διὰ βακτηριῶν βαδίζοντος, πολλάκις ἐπανέλαβεν ἐπιμόνως.

Τὸ πείραμα τοῦτο ἐντελῶς μ' ἐνίσχυσεν εἰς ἣν εἶχον δόξαν περὶ τῶν πνευματιστῶν τουλάχιστον τῆς Ἀμερικῆς. Ἀλλὰ μίαν ἡμέραν, ἐν ᾗ διηγούμην τὰ περὶ αὐτοῦ εἰς γνώριμόν μου τινά, ἰδίως γελῶν διὰ τὰ περὶ τοῦ χολοῦ φίλου μου, αἰφνης διεκόπη ἐν τῷ μέσῳ τῆς φράσεως, ἐκπληξίς με κατέλαβε, καὶ ἐνεθυμήθην Ὁ χολός φίλος μου τῷ

ὄντι ὑπῆρχεν! Ἦν ὁ Σκαρλάτος Βυζάντιος, ὁ ἀνὴρ μεθ' οὗ στενωτάτος καὶ ἄρρηκτος μὲ συνέδεε φιλίας δεσμός, καὶ ὃν δὲν ἐννοῶ πῶς εὐθὺς δὲν ἀνελογίσθην ὅτε ἡ κυρία ἐκείνη μοι εἶπε περὶ φίλου μου χολοῦ, βαδίζοντος ἐπὶ βακτηριῶν.

Ὀλίγοι εἰσὶν οἱ μὴ ἐξ ἀκοῆς ἔχοντες τὸ ὄνομα τοῦ Ἀγγλου Cumberland, περὶ οὗ ποικίλαι καὶ ἀντιθετοὶ ἐπικρατοῦσι δόξαι. Ἐν ταῖς ἐφημερίσις πολλὰ αὐτὸς ἐδημοσίευσεν περὶ πειραμάτων, ἃ ἐξετέλεσε μετ' ἐπισήμων ἀνδρῶν, καὶ ταῦτα ὡς βέβαια πρέπει νὰ ἐκληφθῶσιν, οὐ μόνον διότι κατ' ἐμὲ ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ ἐστὶν ἀξιόπιστος, ἀλλὰ καὶ διότι ἄλλως θὰ τὸν διέψευδον ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας, ὁ Γλαδστών καὶ ἄλλοι. Ἀλλὰ ταῦτα παραλείπω, περιοριζόμενος εἰς τὰ τῆς ἐμῆς αὐτοψίας, ὅτε πρὸ μικροῦ ἐπεδήμει ἐν Βερολίνῳ.

β. Ἡ πρώτη αὐτοῦ ἀπόπειρα ἐν πολυανθρώπῳ ἐσπερινῇ συνελεύσει ἦν, κρατῶν ἐκ τῆς χειρὸς τινὰ τῶν παρεστώτων, νὰ μεταθέσῃ, δεδεμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀντικείμενόν τι, ὃ οὗτος ἤθελε διαλογισθῇ. Εἰς τοῦτο μετ' ἐμοῦ μὲν ἀπέτυχεν, πολλάκις ματαίως περιελθὼν τὴν ὁμήγυριν, ὃ ἀπέδωκεν ἀστειευόμενος, εἰς τὸ ὅτι εἶχον δῖθεν τὴν κεφαλὴν πολλῶν ἄλλων σκέψεων πλήρη· ἀλλ' ἡ ἀλήθεια φαίνεται οὕσα ὅτι περὶ τῆς ἐπιτυχίας δὲν ἦν πάντοτε ἀσφαλής, ὡς ἄλλως τε καὶ αὐτὸς τὸ εἶχε προειπεῖ. Ἀλλ' ἄμα ἔλαβεν τὴν χεῖρα τρίτου τινός, εἰς ὃν εἶπον ἐγὼ μυστικῶς τί εἶχον διαλογισθῇ, ἐπέτυχεν ἐν τῷ ἄμα, καὶ τοῦτο εἶδον πολλάκις καὶ μετ' ἄλλων ἐπαναλαμβανόμενον.

γ. Εἰς ἑτέραν δὲ συνεδρίασιν, ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἐν τῷ κεντρικῷ ξενοδοχείῳ τῆς πόλεως, λαβὼν πολύτιμον καρφίδα παρ' ἐνὸς τῶν παρευρισκομένων, προσώπου τοῖς πᾶσι γνωστοῦ, παρεκάλεσέ τινας τῶν παρόντων νὰ κρύψωσιν αὐτὴν ὅπου ἴθελον, εἴτε ἐντὸς τοῦ ξενοδοχείου εἴτε καὶ ἐκτὸς, εἰς ὅσῃν δὴποτε ἀπόστασιν προηροῦντο. Πρὸς τοῦτο δ' ἐξελέγη ὑπὸ τῆς ὁμηγύρεως ἐπιτροπῇ συγκεκριμένη ἐκ τριῶν νέων ἐκ πριγκηπικῶν οἰκογενειῶν, ἐξ ἐνὸς καθηγητοῦ, τοῦ κ. Λέοντος, γνωστοῦ ἐρευνητοῦ τοῦ Σαϊκσπείρου, καὶ ἐξ ἐμοῦ. Λαβόντες λοιπὸν τὴν καρφίδα, καὶ τὸν κ. Κούμπερλάνδ ἐν τῇ ὁμηγύρῃ ἀφέντες, ἐξῆλθομεν τῆς αἰθούσης, καὶ μετα ταῦτα καὶ τοῦ ξενοδοχείου, καὶ διηυθύνθημεν πρὸς τὰ ἐντὸς τῆς πόλεως· ἐγὼ δ' εἶπον ὅτι, χωρὶς πολὺ νὰ μακρυνθῶμεν, θὰ ἴσκει νὰ κρύψωμεν τὴν καρφίδα κατὰ τὸ ἀντιπέραν μέρος τῆς πλατείας παρὰ τὴν ῥίζαν τινὸς τῶν ἐν αὐτῇ δένδρων ἢ θάμνων. Τοῦτο καὶ ἀπεφασίσσαμεν· ἀλλὰ μετεβάλομεν σχέδιον, φοβηθέντες μὴ τὰ παρακολουθοῦντα ἡμᾶς παιδία τῶν τριῶν κλέψωσιν αὐτὴν ἂν οὐ μακρυνθῶμεν. Ἐπροτάθη ἔπειτα νὰ παραδώσωμεν αὐτὴν εἰς ἀστυνομικὸν κλητῆρα ἱστάμενον εἰς ἄλλην τῆς πλατείας γωνίαν· ἀλλ' οὗτος ἀπεποιήθη, καθ' ὃ ὦν ἐκεῖ ἐν ὑπηρεσίᾳ, καὶ μᾶς παρέπεμψεν εἰς τὸν ἀξιωματικόν του, ἱστάμενον πρὸ τοῦ προαυλίου τοῦ Πρ. Βισμάρκ, ὅστις καθ' ἡμετέραν παράκλησιν τῷ ἐπέτρεψε νὰ ἐπιτηρῇ αὐτήν, ὅπου ἂν τὴν ἐθέτομεν. Ἀλλ' ἡμεῖς, ἰδόντες ἅμαξαν ἱσταμένην εἰς τὸ βάθος τῆς πλατείας, πρὸ τῶν μεγάρων τοῦ Πρ. Φρειδ. Καρόλου, ἀπεφασίσσαμεν ἐκεῖ νὰ κρύψωμεν τὴν καρφίδα, καὶ τὴν ἐνεπῆξαμεν εἰς ἐν τῶν προσκεφαλαίων οὕτως, ὥστε μόλις προσῆγε καὶ ἐφαίνετο ὁ κοσμῶν αὐτὴν μαργαρίτης· συνεστήσαμεν δὲ τῷ ἡμαξήλατῃ καὶ τῷ ἀστυνομοφύλακι νὰ τὴν ἐπαγρυπνώσιν. Ἐπιστρέψαντες δ' εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, παρελάβομεν τὸν Κ. Κούμπερλάνδ, ἂν οὐ οἱ ὀφθαλμοὶ τῷ ἐδεδήσαν. Προσδέσας δ' οὗτος τὴν ἀριστερὰν χεῖρά του διὰ μεταλλίνου σύρματος μετὰ τῆς δεξιᾶς ἐνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ νέου πριγκηπος Φύρστεμπεργ, ἐξῆλθε τοῦ ξενοδοχείου μετ' αὐτοῦ,

παρακολουθούμενος υπό πάσης τῆς δηγύρεως καὶ υπό παντός τοῦ ἐν ταῖς ὁδοῖς λαοῦ, ἐννοήσαντος περὶ τίνος ἐπρόκειτο, καὶ ἀπαξ ἔξω, ἤρχισε νὰ τρέχῃ, σύρων τον σύντροφόν του καὶ οὐχὶ ὀδηγούμενος ὑπ' αὐτοῦ, καὶ σχεδὸν ἄνευ δισταγμῶν ἐκαμψε περὶ τὴν γωνίαν τῆς πλατείας, κατέβη εἰς τὴν ὁδόν, ἦλθεν εἰς τὴν ἀμαξάν, ἐστράφη περὶ τὸν ἵππον, καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα εἶπεν· „Ἰδοὺ ἡ καρφίς“, καὶ λαβὼν αὐτὴν τὴν ἔφερεν ἐν θριάμβῳ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς.

δ. Ἄλλοτε δέ, ἐν ἐσπερινῇ συναναστροφῇ παρὰ τῷ πρώτῳ ὑπάσπιστῃ τοῦ Αὐτοκράτορος, τῷ πρίγκητι Ραδζιβίλλ, παρακαλέσας τὸν οἰκοδεσπότην νὰ ἐνθυμηθῇ ἀντικειμένου τινός, ὅπου δῆποτε τοῦ οἴκου, ὃ εἰς ῥήτὸν τόπον νὰ μεταθέσῃ ὁ κ. Κούμπερλάνδ, μετὰ δεδεμένων τῶν ὀφθαλμῶν ἔλαβε τὴν χεῖρα τοῦ πρίγκηπος, καί, πάντων ἡμῶν ἐν περιεργείᾳ παρακολουθούντων, ἔτρεξε διὰ θύρας ἐσωτερικῆς καὶ διὰ δωματίων ἅτινα ἠγνόει διότι κατὰ πρότον τότε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, μέχρι τοῦ τελευταίου σκοτεινοῦ θαλάμου, καὶ ἐκεῖ, ἐπὶ τοῦ γραφείου τῆς θυγατρὸς τοῦ οἰκοδεσπότη, μεταξὺ πλείστων ἄλλων ἀντικειμένων ἔλαβεν ἐν θερμόμετρον, καὶ κομίσας αὐτὸ εἰς τὴν αἵθουσαν, τὸ ἀπέθεσεν εἰς τὸ κλειδοκώμβalon. Ἦν δ' ἀκριβῶς τοῦτο ὃ εἶχε διαλογισθῇ ὁ πρίγκηψ Ραδζιβίλλ.

ε. Κατὰ τὴν αὐτὴν δ' ἐσπέραν, λαβὼν ἐκ τῆς χειρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν Κόμητα Ἀσφέλδ, τὸν παρέκάλεσε ν' ἀναλογισθῇ ἀριθμὸν τινα ἐκ τριῶν χαρακτῆρων, καὶ μετ' εὐχερείας ἔγραψε διὰ κρητίδος καὶ τοὺς τρεῖς ἀκριβῶς εἰς μέλανα πῖνακα πρὸς τοῦτο ἐν τῇ αἰθούσῃ τεθέντα. Εἴτα δὲ προσελθὼν εἰς τὸν ἐν τῇ συναναστροφῇ παρόντα Αὐτοκράτορα, τὸν ἠρώτησεν ἂν εὐδοκῇ ν' ἀποπειραθῇ ἐπίσης τοῦ φαινομένου, καὶ ἐπὶ τῇ συναινέσει τῆς Ἀ. Μ., ἔγραψεν, εἰ καὶ μετὰ τινων ἐνδοιασμῶν, εὐεξηγήτων διὰ τὴν ἐπισημότητα τοῦ ὑψηλοῦ μεσάζοντος, τὸν ἀριθμὸν 62, αὐτὸν ἐκείνον ὃν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐσκέφθη.

ζ. Εἶδον δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἄλλους τινάς, οἷον νέον ἀνθυπολοχαγόν, τὸν κ. Μαντέυφελ, καὶ κυρίας ἔτι, γνωστὰς ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ συναναστροφῇ, ὧν αἱ προσπάθειαι ἵνα ἐπαναλάβωσι τὰ διάφορα πειράματα τοῦ κ. Κούμπερλάνδ ἐπετύγχανον κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον.

Β'. ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΑΞΙΟΠΙΣΤΑ, Α ΟΜΩΣ ΓΝΩΡΙΖΩ ΜΟΝΟΝ ΕΞ ΑΚΟΗΣ.

13. ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΑΙΩΡΟΥΜΕΝΟΙ.

Οὔτε τὸν προφήτην Ἠλίαν ἔχω ἐνταῦθα ὑπ' ὄψιν, διότι τὰ περὶ αὐτοῦ ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν θρησκευτικῶν θαυμάτων, οὔτε Σίμωνα τὸν μάγον, περὶ οὗ ἀβδεντικαὶ δὲν θεωροῦνται αἱ παραδόσεις. Ἀλλὰ περὶ τοῦ κ. Home εἶχον ἀκούσει ὅτι ἐκαυχᾶτο ὡς ἔχων τὴν δύναμιν ἡ ἰδιότητα τοῦ ἀίρεσθαι εἰς ὕψος. Διὰ τοῦτο, ὅτε εἶδον τὸ φαινόμενον τῆς αἰρομένης τραπέζης, οὗ ἐμνημόνευσα ἀνωτέρω (Α, 5), τὸν ἠρώτησα ἐπίτηδες ἂν φρονῇ ὅτι τὸ αὐτὸ δύναται νὰ συμβῇ καὶ εἰς ἄνθρωπον.

— Ἀναμφισβητήτως, μοι εἶπε, καὶ ἐγὼ αὐτός εἰμι τοῦτου ἀπόδειξις. Ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Αὐτοκράτορος Ναπολέοντος, παρόντος αὐτοῦ, τῆς Αὐτοκρατείας καὶ τινων αὐλικῶν ὑφώθη πρὸς τὴν ὁροφὴν ὃ δ' Αὐτοκράτωρ, ἐκθαμβὸς, ἐγονάτισε, καὶ ἔφερε τὴν χεῖρά του ὑπὸ τοὺς πόδας μου ἵνα ἐρευνήσῃ μὴ τι ὑπῆρχεν ἀόρατον ἐλατήριον ὑπ' αὐτοῦ. Ἄλλοτε δέ, εἰς τὴν ἐπαυλιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν

κ. Δυκώ, ἐπράξα τὸ αὐτὸ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ, τῆς γυναικὸς του, καὶ τινων τῶν ὑπάσπιστῶν του.

— Καὶ πῶς πράττετε τοῦτο; τὸν ἠρώτησα.

— Οὐδ' ἐγώ, μοι ἀπήντησε, τὸ ἠξέωρω. Ὑπάρχει τις δύναμις ἣτις ἐνεργεῖ ἐν ἐμοί.

Καὶ οὐδένα μὲν λόγον εἶχον ἵνα μὴ θεωρῶ ἀξιόπιστον τὸν Κ. Home, ἀλλ' ὁμολογῶ ὅτι διὰ τόσον παράβολον φαινόμενον εἶχον τοῦλάχιστον ἀνάγκην τῆς ἐπιμαρτυρίας τῶν αἰσθήσεών μου.

Ἀλλὰ μετὰ δύο ἡμέρας, εἰς χορὸν ἐν τινι ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ προσκεκλημένος, καὶ παρὰ τὴν θύραν τῆς αἰθούσης μετὰ τῆς οἰκοδεσποίνης ἱστάμενος, ἤκουσα τὸν ὑπηρέτην μεγαλοφώνως ἀναγγέλλοντα τὴν ἔλευσιν τῆς „Αὐτῆς Ἐξοχότητος τῆς Κυρίας Δυκώ“. Ἐρωτήσας δὲ καὶ μαθὼν ὅτι ἦν ἡ χήρα τοῦ ποτὲ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν, ἐζήτησα νὰ τῇ παρουσιασθῶ, καὶ μετ' ὀλίγον, συνδιαλεγόμενος μετ' αὐτῆς, τῇ ἀνέφερα ὡς τυχαίως τὸ ὄνομα τοῦ Home, καὶ τὴν ἠρώτησα ἂν ποτε ἤκουσε περὶ τοῦ παραδόξου τούτου ἀνθρώπου.

— Πῶς ἂν ἄκουσα; μοι εἶπε. Τὸν γνωρίζω προσωπικῶς, καὶ τὸν εἶδον ἀκατανόητα πράγματα νὰ ἐκτελέσῃ παρ' ἡμῖν.

Καὶ μοι διηγῆθη ἀκριβῶς ὅ,τι μοι εἶχε διηγῆθῃ ὁ Κ. Home.

Τοιοῦτος συνδυασμὸς ἐμμέσων ἀποδείξεων ὁμολογουμένως σχεδὸν ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸν δι' αὐτοψίας.

14. ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ ΠΑΙΖΟΝΤΑ.

Ἐν Παρισίοις κύριος σπουδαιότατος καὶ εἰς τὴν ἀνωτέραν κοινωνίαν ἀνήκων, μοι ἔλεγεν ὅτι οὐδεμίαν δίδει πίστιν εἰς τὰ λεγόμενα πνευματιστικὰ φαινόμενα.

— Ἀλλὰ, μοι προσέθηκε, δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι εἶδον ἐνίοτε τινα παραδοξότατα καὶ ἀνεξήγητα. Οὕτω μεσάζων τις, ὃν ἐπεσκέφθη μετὰ φίλου μου, μᾶς εἶπε νὰ προμηθευθῶμεν μουσικόν τι ὄργανον ἐν χορδαῖς. Ἀπελθόντες λοιπόν, ἡγοράσαμεν κιθάραν τῆς ἡμετέρας ἐκλογῆς παρὰ γνωστῷ τινι ἡμῖν ὀργανοποιῷ. Ὁ μεσάζων τότε ἐγγίζων τὸ ἐν ἄκρον τῆς κιθάρας διὰ τῶν δακτύλων του, μᾶς εἶπε νὰ ἐγγίσωμεν τὸ ἄλλο διὰ τῶν ἡμετέρων καὶ ν' ἀναλογισθῶμεν οἰονδήποτε μέλος. Ἄρα δ' ἐπράξαμεν τοῦτο, ἤρχισαν νὰ δονῶνται αἱ χορδαί, καὶ νὰ ἤχῳσι τὸ μέλος, ὃ ἀνελογίσθημεν. Παρετήρησα δὲ καλῶς ὅτι οὐδεμίαν ὑπεκρύπτετο λαθραία ἐνέργεια τοῦ μεσάζοντος.

Ἡ ἀξία τῆς μαρτυρίας ταύτης συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ὁ καταθέτων αὐτὴν ἦν ἐκ τῶν δυσπείστων.

(ἔπεται συνέχεια).

ΣΚΕΨΕΙΣ ΦΡΟΝΙΜΟΥ ΜΗΤΡΟΣ.

Η ΔΙΑ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΛΓΩΓΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ.

Μήπως νομίζετε, ὅτι τὰ παῖδιά μας εἶνε μόνον μαθηταί μας; Οὐχί, ἀλλ' εἶνε πολλάκις καὶ διδάσκαλοι ἡμῶν, τὸ δὲ ἔργον τῆς ἀγωγῆς μετὰ τὸ γονέων καὶ τέκνων στηρίζεται εἰς τὴν ἀμοιβαιότητα περισσότερον ἢ ὅσον συνήθως ἡμεῖς νομίζομεν. Δὲν ἔχετε ἄρᾳ γε ἀκούσει πολλάκις περὶ τινος γυναικὸς, ἄλλοτε φιληδόνου, ἰδιοτρόπου καὶ καλομαθημένης, οὐδαμοῦ ἄλλοῦ ἐχούσης τὸν νοῦν τῆς ἢ εἰς τὰ ἔργα τῆς Τερψιχόρης, νὰ λέγῃ ὁ κόσμος: „Ποῖος τὸ ἠλπιζέ ποτε, ὅτι αὐτὴ ἠδύνατο νὰ γίνῃ μία τόσον καλὴ μήτηρ;“ ἢ περὶ τινος,